

כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חדד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

זמני השבת

בניסת השבת: 18:55
יציאת השבת: 19:48

עלון מס' 96
י"ח אלול תש"ע

כי תבוא

שיהיו דברי תורה "מחודדין בפיר"...

"וּלְקַוֹתַי מִירְאֵשִׁית כָּל-פְּרֵי הָאָדָמָה"
(דברים, כ"ו, ב')

אחד הטעמים במצוות הביכורים היא להכיר טובה לבורא עולם על הטוב שגמל עימנו
"לסרבה המשרה ולשלום אין קץ..." (ישעיה טו)
מפני מה כל אות מ' שבאמצע המילה הוא פתוח וכן הנ' סגורה (במילה למרבה)?

רצה הקב"ה להפסיק את סבל עם ישראל כתב בספר "באר אברהם", הרי לנו כמה ולעשות את חזקיהו המלך
מלך המשיח, מכיון שבדורו של חזקיהו כולם היו צדיקים.

חשובה מידת הכרת הטוב, שלא היה זמן יותר טוב בעם ישראל מכל הזמנים שיגמרו הצרות ויבוא משיח ומה עיכב?
"מכיון שחזקיהו לא אמר שירה לפני ה' - לא הכיר טובה על כל הטובות שעשית עימו.. וכשחסר לנו בהכרת הטוב,

אמרה מידת הדין להקב"ה: "דוד המלך שחיבר את ספר תהילים ושיבח אותך לא עשית אותו משיח וחזקיהו המלך עשית לו ניסים גדולים, שכל חיל סנחריב שצר על ירושלים מתו בלילה אחד - לא הודה לך בשירה", וה' הסכים עם מידת הדין.

עדיין חסר בשלימות הברואה...

"וּבָאוּ עֲלֶיךָ כָּל הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה, וְהַשִּׁיגָה:
כִּי תִשְׁמַע, בְּקוֹל ה' אֱלֹהֶיךָ" (דברים, כ"ח, ב')

מי שמאכיל את הדוב יאכיל גם אותנו...

מסופר על חוטב עצים שעמל קשה לפרנסתו. באחד הימים ביושבו לנוח ראה לצידו רועה צאן ועדר עיזים לפניו, והנה אחד העיזים סטה מן העדר ונעלם. ויהי למחרת נשנה הדבר... חשב החוטב, אלך ואברר את פשר הענין. עקב אחר העז והבחין שהלך לאחת המערות ביער, אשר שם ישב דב ללא רגלים, הדוב נהם והעז נכנס ישר לתוך פיו... והדוב שבע...

~ לבוש יוסף ~

תנות אשר לא עבדת את ה' אלהיך, בשמחה" (דברים, כ"ח, מ"ז)
וכל העושה הלצאות בשלחה, יש לו שכר סוף ידות יותר למנוי שהלצאות עליו לנשאו. סרחות צדיקים

"על-ידו שפלות זובה לחן"
~ ד' נחמן ~

פְּעָמַימַם
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְבִיא עַל הָאָדָם
דְּבָרִים, כְּדֵי שְׂיָבִין
מִהַדְּבָרִים
רְחֻמָּוֹתוֹ וְאֶלְקוּתוֹ
יִתְבַּרְךָ.
ר' נחמן מברסלב

דין אבל

בקריאת שמע

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט"א,

למדנו כבר ש'אונ' פטור ראש כולל "פורת יוסף" מקריאת שמע ותפילה ומכל המצוות שבתורה. ו'אונ' הוא מי

שמת לו אחד משבעה הקרובים (אביו, אמו, אחיו, אחותו, בנו, בתו, אשתו) שחייב להתאבל עליהם, ועדיין לא נקבר המת.

אבל לאחר שנקבר המת אין לקרובו דין 'אונ', אלא יש לו דין 'אבל' כל שבעת הימים לאחר הקבורה. ו'אבל'

חייב בכל המצוות למעט תפילין ביום הקבורה (מפני שהאבל מנוול בעפר קרנו, ואין זה כבוד לתפילין שנקראו 'פאר').

ולכן אם המת נפטר בלילה ולא נקבר עד שהאיר היום, או שמת ביום קודם שהספיק האבל להתפלל תפילת שחרית, אזי לאחר הקבורה צריך האבל לברך ברכות השחר וברכות התורה. ואם עדיין לא עבר זמן תפילת שחרית יאמר 'פסוקי דזמרא' עם ברכותיהם, וכן יקרא קריאת שמע וברכותיה ויתפלל תפילת עמידה. ואף אם כבר עבר זמן תפילת שחרית, אך עדיין לא הגיע חצות היום (אמצע היום בשעות זמניות), יכול לומר 'פסוקי דזמרא' עם ברכותיהם ולהתפלל תפילת עמידה, אך קריאת שמע יקרא בלא ברכותיה.

ומכל מקום, מתפילין פטור אף לאחר הקבורה, אלא שאם לא נפטר המת ביום אלא בלילה, שאז יום הקבורה אינו יום המיתה, טוב להחמיר להניח תפילין בצנעה וללא ברכה.

ויש לדעת שדין 'אונ' אינו חל על קרובו של המת עד שיוודע לו שמת, וכל עוד שאינו יודע מפטירת קרובו יכול לקרוא קריאת שמע ולהתפלל. ולכן אין ראוי להודיעו מפטירת קרובו קודם שיקרא קריאת שמע ויתפלל.

מסופר על ר' ישראל מסלנט, שפעם

בימי חודש אלול, צלחה עליו רוח יראה וחרדה גדולה מפני אימת יום הדין ו כ ש א ל ו ה ו : "על מה זה - האם אלול זה דב מפחיד?", ענה: "הטובים אנו מדוד המלך שהעיד

על עצמו "גם את הארי ואת הדב הכה עבדך", ואעפ"כ בהתקרב הימים הנוראים לא היסס לומר את רחשי לבו "סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי".

המאורות הגדולים

"מי שִׁמְמַעַט בְּשִׁיחָהּ. יִזְכֶּה לִירָאָה"
ר נחמ

מסופר שפעם אחת הופיע אדם אחד לפני הרב הגאון רבי יוסף כהנמן זצ"ל וביקש מהרב בתוקף שיסדר לו גט גירושין.

ההחלטה להפרד מאשתו גמלה בליבו כבר מזמן רב. הרב ניסה להניא את אותו יהודי מהחלטה זו, הרי גם מזבח מוריד דמעות על המגרש אישתו וכו' אך ללא הועיל, האיש הסביר שלאשתו אין תקנה: "אשתי עצלנית", סיפר האיש

"והסדר ממנה והלאה, כל הבית כמהפכת סדום ועמורה ואינני יכול לסבול זאת יותר".

כשראה הרב שאין תקווה למנוע ממנו את אשר יבקש אמר לו הרב: "תבוא מחר בשעה פלונית ואנחנו נסדר לך גט". קרא הרב לרבנית

ואמר לה: "מחר, כמה דקות לפני שיבוא פלוני אבקשך לעשות מהפכת סדום בבית. את כל הכביסה המלוכלכת תפזרי בחדרים, את כלי האוכל תפזרי במטבח וכן בחדר האורחים".

למחרת עשתה הרבנית כמצוות הרב ואכן כעבור כמה דקות הגיע אותו יהודי לבית הרב עם אשתו. השתומם האיש על "הסדר" בביתו של הרב, הרהיב עוז בנפשו ושאל את הרב: "כבוד הרב, גם אצל כבודו שורר כזה מהפיכה?", אמר לו הרב: "אמנם גם אצלי לפעמים יש עניינים כאלה ולפי דבריך הייתי צריך לגרש את אשתי מזמן, אבל אתה רואה שלמרות אי הסדר אנו חיים בשלווה ובנחת. בשביל דברים כאלה לא מפרקים את הקן המשפחתי". אותו אדם התחרט על בקשתו וויתר על תביעתו למתן הגט.

משל בשני בני-אדם, שהלכו לעבר בספינה. האחד ישב לו קוץ ברגלו, עד שלא היה יכול לילך בספינה, וחברו נכנס בספינה לעבור, התחיל זה לקלל את יומו.

לימים שמע שנטבעה הספינה ומתו האנשים אשר בה. אז התחיל זה לשבח לבורא יתברך, כי ראה שהיה זאת כדי להחיותו (נדה לא, א).

לכן ישמח אדם בייסורין ובשאר נזקין שיהיו לו, כי אינו יודע מה טובה עתידה להיות לו מהם.

אורחות צדיקים

